

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY
DNR-1.720.57.2020.DP

Warszawa, 17 listopada 2021 r.

DECYZJA nr DNR-1/37/2021

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa drabiny aluminiowej z podestem MS-15291, ALU, wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę Monikę Bednarz, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą EU-MARKT MONIKA BEDNARZ w Lubaniu, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt i umarza postępowanie administracyjne;

- 2) art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 10 ust. 1 i art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222), za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, tj. drabiny aluminiowej z podestem MS-15291, ALU, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę Monikę Bednarz, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą EU-MARKT MONIKA BEDNARZ w Lubaniu karę pieniężną w wysokości 16 000 (słownie: szesnaście tysięcy złotych), płatną do budżetu państwa.

Uzasadnienie

Pismem z 2 lipca 2020 r. Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej (dalej jako „Dolnośląski WIIH”) przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako „Prezes UOKiK) protokół wraz z aktami kontroli nr DJG-KBP-NU.8361.66.2020 dotyczący drabiny aluminiowej z podestem MS-15291, ALU (dalej jako „drabina”), wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę Monikę Bednarz, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą EU-MARKT MONIKA BEDNARZ w Lubaniu.

Zakwestionowany produkt to drabina składająca się z 2 aluminiowych podłużnic 6-stopniowych, pełnego podestu (o wymiarach 147 cm x 40,5 cm) o powierzchni antypoślizgowej z przymocowanymi na stałe wzdłuż dłuższych krawędzi kątownikami 2 stabilizatorów do podłużnic z antypoślizgowymi nakładkami – stopkami, 2 prętów z zaczepami oraz poprzeczki aluminiowej. Odpowiednio po złożeniu ww. elementów można uzyskać drabinę przystawną, wolnostojącą lub rusztowanie z wykorzystaniem podestu.

Bezpośrednio na produkcie umieszczono etykiety z informacjami, m.in.: „*ALU Multigerüst*”, „*15291*”, „*Hersteller: Pellis International Co., LTD*”, „*Vertrieb: M&S Vertriebservice GbR, Karl-Marx-2, D-02681 Wilthen, Germany*”. Opakowanie jednostkowe stanowi karton z nadrukami o treści: „*MS-15291, ALU – Multigerüst Leiter + Arbeitbühne mit Gelländer*”, „*EU-MARKT*” oraz „*G.W.:20.8 KGS, N.W.:19.2*”.

W trakcie kontroli przeprowadzonej w sklepie należącym do przedsiębiorcy (...), na skutek skargi dotyczącej nieprawidłowości konstrukcyjnych oraz braku odpowiednich oznaczeń, inspektorzy Inspekcji Handlowej poddali ocenie bezpieczeństwa i badaniom organoleptycznym próbkę przedmiotowych drabin, w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222) (dalej jako „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”). Inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili, że:

- produkt nie jest zaopatrzony w instrukcję montażu i użytkowania,
- szczeble jednej z podłużnic posiadały wgniecenia (na boku) od kątowników podestu, spowodowane brakiem odpowiedniego zabezpieczenia w opakowaniu miejsc styku pobocznic ze wspornikami podestu,
- po zamontowaniu stabilizatorów pozostały szpary pomiędzy wycięciem w podłużnicy a górną krawędzią stabilizatora,
- zastosowano śruby z nakrętkami motylkowymi do połączenia poprzeczki z podłużnicą bez zabezpieczenia przed niezamierzonym odkręceniem,

- cała konstrukcja, pomimo zamontowania elementów stabilizujących, była niestabilna - przesuwała się na boki wzdłuż dłuższej krawędzi podestu.

Dowód: Sprawozdanie z badań organoleptycznych z 29 maja 2020 r. - k. 10-12 akt kontroli Dolnośląskiego WIIH nr DJG-KBP-NU.8361.66.2020.

W celu weryfikacji dostrzeżonych w toku kontroli nieprawidłowości konstrukcyjnych, Prezes UOKiK postanowił przebadac próbkę produktu w Ośrodku Badań Atestacji i Certyfikacji „OBAC” sp. z o. o. z siedzibą w Gliwicach. Z przeprowadzonych badań laboratoryjnych wynika, że drabina nie spełnia wymagań wskazanych w punkcie 5.6.3 normy PN-EN 131-2+A2:2017-02 *Drabiny. Część 2. Wymagania, badanie, oznakowanie*, gdyż na skutek przyłożenia siły w rogu podestu doszło do odkształcenia podestu wynoszącego 3,4 mm, podczas gdy maksymalne dopuszczalne odkształcenie to 1,8 mm (sprawozdanie z badań nr LL/301/2020).

Dowód: sprawozdanie z badań nr LL/301/2020 z 30 listopada 2020 r. - k. 7-16 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Z faktury VAT nr 3137/2019 z dnia 29 listopada 2019 r. przedłożonej inspektorom Inspekcji Handlowej w trakcie kontroli u dystrybutora wynikało, iż przedsiębiorca ten nabył powyższe drabiny (w łącznej liczbie 9 sztuk) od przedsiębiorcy Moniki Bednarz, prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą EU-MARKT MONIKA BEDNARZ w Lubaniu.

Dowód: Faktura VAT nr 3137/2019 z dnia 29 listopada 2019 r. - k. 15-19 akt kontroli Dolnośląskiego WIIH nr DJG-KBP-NU.8361.66.2020.

W celu wyjaśnienia wątpliwości dotyczących roli ww. przedsiębiorcy w obrocie kwestionowanymi drabinami, 16 grudnia 2020 r. Prezes UOKiK skierował do niego pismo z prośbą o wyjaśnienie.

Dowód: Pismo Prezesa UOKiK z 16 grudnia 2020 r. - k. 19-22 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W związku z brakiem odpowiedzi, pismem z 5 lutego 2021 r. Prezes UOKiK zwrócił się do Dolnośląskiego WIIH w celu przeprowadzenia kontroli u przedsiębiorcy Moniki Bednarz, prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą EU-MARKT MONIKA BEDNARZ w Lubaniu.

Dowód: Pismo Prezesa UOKiK z 5 lutego 2021 r. - k. 23-26 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem, które wpłynęło do UOKiK 8 lutego 2021 r. przedsiębiorca Monika Bednarz, prowadząca działalność gospodarczą pod firmą EU-MARKT MONIKA BEDNARZ w Lubaniu oświadczyła, że do 2018 r. drabiny nabywała z Niemiec, natomiast od 2019 r. nabywa je z Chin. Ponadto poinformowała, że podjęła bezskuteczną próbę skontaktowania się z chińskim producentem oraz zadeklarowała wstrzymanie importu produktu. Wraz z pismem przekazała faktury nabycia 325 drabin z Chin oraz sprawozdanie z badań laboratoryjnych tego produktu.

Dowód: Pismo z 8 lutego 2021 r. z załącznikami - k. 28-53 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 7 kwietnia 2021 r. Dolnośląski WIIH przekazał akta kontroli nr DJG.KBP.8361.6.2021 przeprowadzonej u ww. przedsiębiorcy, wskazując, że kontrolowana oświadczyła, iż dostawy produktu z Niemiec miały miejsce w 2018 r. na firmę należącą do jej matki, natomiast drabiny z oznaczeniem „EU-MARKT” na opakowaniu sprowadziła ona jako importer. Jednocześnie Dolnośląski WIIH przekazał otrzymane od ww. przedsiębiorcy faktury dotyczące zakupu z Chin 667 drabin, sprawozdanie z badań prywatnych drabin oraz zestawienie przedsiębiorców, którzy zostali poinformowani o niestabilności zakupionych drabin. Na stanie magazynowym przedsiębiorcy znajdowało się 8 drabin, oraz 2 sztuki pochodzące ze zwrotów.

Dowód: Pismo Dolnośląskiego WIIH z 7 kwietnia 2021 r. z załącznikami - k. 54-119 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym

bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222) (dalej jako „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”). Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 poz. 735 i 1491) (dalej jako „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 28 kwietnia 2021 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę Monikę Bednarz, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą EU-MARKT MONIKA BEDNARZ w Lubaniu (dalej jako: „strona postępowania”) o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa drabiny i wyznaczył jej termin na wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez drabinę oraz przedstawienie dowodów potwierdzających podjęte w tym celu działania. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do potwierdzenia jej roli w obrocie kwestionowaną drabiną oraz informacji przekazanych w toku kontroli, w szczególności poprzez wskazanie, czy faktury zakupu 675 drabin obejmują wszystkie drabiny nabyte od chińskiego producenta, a także potwierdzenie, czy drabiny z Niemiec były nabywane przez innego przedsiębiorcę, niż strona postępowania. Organ nadzoru zwrócił się także o informację na temat ewentualnych skarg lub reklamacji dotyczących tych produktów.

Dowód: Pismo Prezesa UOKiK z 28 kwietnia 2021 r. - k. 120-126 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 25 maja 2021 r. strona postępowania oświadczyła, że wycofała drabiny ze sprzedaży i nie będzie ich już wprowadzać do obrotu. Strona postępowania zadeklarowała, że jej kontrahenci zostali poinformowani o nieprawidłowościach dotyczących drabiny drogą mailową lub telefoniczną, a osobom zgłaszającym zastrzeżenia zostało zaproponowane odpowiednie rozwiązanie problemu. Strona postępowania oświadczyła, że zutylizowała 9 posiadanych drabin oraz zamieściła informację na temat nieprawidłowości związanych z produktem na swoich stronach internetowych. Jednocześnie strona postępowania przekazała wydruki ze swoich stron internetowych, pismo z 3 czerwca 2021 r. w języku niemieckim poświadczające utylizację 9 drabin wraz z roboczym tłumaczeniem na język polski oraz sprawozdanie z badań produktu określonego jako „SCAFFOLD LADDER DL101-6 (DL101-7)”.

Dowód: Pismo strony postępowania z 25 maja 2021 r. z załącznikami - k. 128-142 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 22 czerwca 2021 r. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przekazania oświadczeń dystrybutorów o liczbie drabin posiadanych na ich stanach magazynowych lub ich nieposiadaniu oraz wyjaśnienia, na czym polega wzmiankowane w piśmie z 25 maja 2021 r. „odpowiednie rozwiązanie problemu”. Organ nadzoru wskazał, na czym powinny polegać działania naprawcze w celu wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez drabiny. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do wskazania, czy w związku z ogłoszeniami zamieszczonymi w Internecie kontaktowali się z nią konsumenci, którzy zakupili drabiny, jak również przekazania informacji, czy otrzymała skargi lub reklamacje związane z drabinami oraz do wyjaśnienia wątpliwości związanych z pochodzeniem drabin zakwestionowanych w toku kontroli. Organ nadzoru wezwał stronę postępowania do przekazania oryginałów lub poświadczonych za zgodność z oryginałem kopii faktur, które zostały wcześniej przekazane w formie niepoświadczonych kopii oraz tłumaczenia protokołu utylizacji z 3 czerwca 2021 r. sporządzonego przez tłumacza przysięgłego. Ponadto Prezes UOKiK wskazał, że przekazane przez stronę postępowania sprawozdanie z badań dotyczy produktu określonego jako SCAFFOLD LADDER DLSSL101-6 (DLSSL101-7), a ze sprawozdania nie wynika, aby ten produkt był tożsamy z drabiną będącą przedmiotem niniejszego postępowania, zaś przekazane certyfikaty bezpieczeństwa dotyczą zgodności produktu z wymaganiami normy EN 1004:2004, a nie normy PN-EN 131-2+A2:2017-02 będącej podstawą oceny bezpieczeństwa w niniejszej sprawie – w związku z tym, przedmiotowe dokumenty nie mogą stanowić dowodów potwierdzających, że produkt jest bezpieczny. Jednocześnie organ nadzoru poinformował stronę postępowania, że na potrzeby toczącego się postępowania decydujące znaczenie mają badania próbek produktów pobieranych przez inspektorów Inspekcji Handlowej oraz że ma ona możliwość złożenia wniosku o przeprowadzenie badań próbki rozjemczej produktu.

Dowód: Pismo Prezesa UOKiK z 22 czerwca 2021 r. - k. 143-147 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 20 lipca 2021 r. strona postępowania powtórzyła stanowisko zawarte w piśmie z 25 maja 2021 r., a ponadto oświadczyła, że drabiny w jej posiadaniu zakupione były z Chin oraz że nie posiada informacji, czy towar zakupiony w Niemczech to ten sam produkt. Jednocześnie strona postępowania przekazała tłumaczenie protokołu likwidacji 9 drabin sporządzone przez tłumacza przysięgłego.

Dowód: Pismo strony postępowania z 20 lipca 2021 r. z załącznikami - k. 149-151 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 6 sierpnia 2021 r. Prezes UOKiK wskazał, że w piśmie z 20 lipca 2021 r. strona postępowania nie udzieliła odpowiedzi na pytania zawarte w piśmie z 22 czerwca 2021 r., ani nie przekazała wskazanych w nim dowodów, w związku z czym ponownie wezwał ją do ich przekazania.

Dowód: Pismo Prezesa UOKiK z 6 sierpnia 2021 r. - k. 152-154 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 20 sierpnia 2021 r. strona postępowania oświadczyła, że nie posiada informacji, czy drabiny z Niemiec były identyczne z zakupywanymi z Chin. Stwierdziła, że biorąc pod uwagę dokumenty, testy, certyfikaty są one takie same, jeśli jednak chodzi o stabilność drabin, jakość ich wykonania oraz sposób produkcji, strona postępowania nie ma pewności co do ich identyczności. Strona postępowania zadeklarowała, że nie otrzymała żadnych reklamacji związanych z drabinami.

Dowód: Pismo strony postępowania z 20 sierpnia 2021 r. - k. 156 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismami z 1 września 2021 r. Prezes UOKiK zwrócił się do 4 dystrybutorów, którzy zakupili najwięcej – w porównaniu z pozostałymi - ilości produktu, wzywając ich do wskazania, czy otrzymali od strony postępowania informację o nieprawidłowościach dotyczących drabiny i związanych z nimi zagrożeniach, czy w chwili otrzymania tej informacji posiadali drabiny na stanie magazynowym a jeśli tak, to w jakiej ilości oraz czy posiadają je obecnie, a także jakie działania zostały podjęte wobec posiadanych drabin.

Dowód: Pisma Prezesa UOKiK z 1 września 2021 r. - k. 162-177 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismami z 6 września 2021 r., 10 września 2021 r., 23 września 2021 r. oraz pismem, które wpłynęło do UOKiK 29 września 2021 r., dystrybutorzy przekazali wydruki maili od

strony postępowania z 23 marca 2021 r. z informacją o nieprawidłowościach drabiny i możliwości podjęcia działań naprawczych. Jednocześnie trzech dystrybutorzy oświadczyli, że w chwili otrzymania przedmiotowego zawiadomienia nie posiadali drabin na stanach magazynowych, a jeden z nich, że nie posiada drabin obecnie.

Dowód: Pisma dystrybutorów produktu z załącznikami - k. 182-186 i 191-194 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 28 października 2021 r. organ nadzoru poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Dowód: Pismo Prezesa UOKiK z 28 października 2021 r. - k. 195-196 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca Monika Bednarz, prowadząca działalność gospodarczą pod firmą EU-MARKT MONIKA BEDNARZ w Lubaniu wprowadziła drabinę aluminiową z podestem MS-15291, ALU na polski rynek i jest jego producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. b) ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się przedstawiciela wytwórcy, a jeżeli wytwórca nie wyznaczył przedstawiciela - importera produktu, w przypadkach, gdy wytwórca nie prowadzi działalności w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. W toku czynności wyjaśniających prowadzonych przez Prezesa UOKiK oraz kontroli prowadzonej przez inspektorów reprezentujących Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ww. przedsiębiorca przekazał faktury nabycia drabin od chińskiego przedsiębiorcy oraz oświadczył, że drabiny oznaczone napisem „EU-MARKT” zostały zakupione w Chinach.

Dowód: Pismo z 8 lutego 2021 r. z załącznikami - k. 28-53 akt postępowania Prezesa UOKiK; pismo Dolnośląskiego WIIH z 7 kwietnia 2021 r. z załącznikami - k.

54-119 akt postępowania Prezesa UOKiK; pismo strony postępowania z 20 lipca 2021 r. z załącznikami - k. 149-151 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym użytkowaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, bezpieczeństwo produktu ocenia się z uwzględnieniem spełniania przez produkt wymagań wynikających z dobrowolnych norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej będących transpozycją norm europejskich innych niż normy uznane przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów. Z uwagi na fakt, że norma PN-EN 131-2+A2:2017-02 *Drabiny. Część 2. Wymagania, badanie, oznakowanie* jest normą wyżej opisanego rodzaju, Prezes UOKiK dokonał oceny bezpieczeństwa ww. drabiny z uwzględnieniem określonych w niej wymagań.

Podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa kwestionowanej drabiny stanowiły wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzonych w Ośrodku Badań Atestacji i Certyfikacji „OBAC” sp. z o. o. z siedzibą w Gliwicach, w toku których ustalono, że drabina nie spełnia wymagań wskazanych w punkcie 5.6.3 normy, gdyż na skutek przyłożenia siły w rogu podestu doszło do odkształcenia podestu wynoszącego 3,4 mm, podczas gdy maksymalne dopuszczalne odkształcenie to 1,8 mm (sprawozdanie z badań nr LL/301/2020). Z uwagi na powyższe, produkt może stwarzać zagrożenie dla użytkowników, polegające na ryzyku upadku z drabiny na skutek jej niestabilności, co może spowodować stłuczenie, zwichnięcie lub złamanie kończyny użytkownika.

Dowód: sprawozdanie z badań nr LL/301/2020 z 30 listopada 2020 r. - k. 7-16 akt postępowania Prezesa UOKiK; szacowanie ryzyka - k. 17-19 akt postępowania Prezesa UOKiK

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Prezes UOKiK częściowo podzielił opinię inspektorów Inspekcji Handlowej (nie wszystkie nieprawidłowości stwierdzone przez nich w toku oceny organoleptycznej zostały potwierdzone badaniami laboratoryjnymi) i uznał, że kwestionowany produkt nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z czym może stwarzać zagrożenie dla zdrowia lub życia użytkowników. Przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania nie zakwestionował powyższych ustaleń, jednocześnie podjął częściową współpracę z organem nadzoru w celu wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez produkt (strona postępowania nie przekazała wszystkich informacji i dowodów wskazanych przez organ nadzoru).

W świetle art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że w latach 2019-2020 strona postępowania wprowadziła na rynek 667 drabin. W ramach działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt, strona postępowania zutylizowała 9 drabin posiadanych na swoim stanie magazynowym oraz poinformowała dystrybutorów o braku stabilności drabiny i możliwości przekazania im dodatkowych elementów stabilizujących w celu wyeliminowania zagrożenia. Ponadto strona postępowania umieściła na swojej stronie internetowej analogiczny komunikat. Ostatecznie do modyfikacji drabin zakupionych przez kontrahentów nie doszło, gdyż nie posiadali ich już oni na stanach magazynowych. Powyższe okoliczności potwierdzają dowody przekazane przez stronę postępowania, tj. protokół utylizacji 9 drabin oraz wydruki z należących do niej stron internetowych. Ponadto, organ nadzoru zwrócił się bezpośrednio do dystrybutorów, którzy zakupili większe niż pojedyncze ilości drabin i uzyskał od nich oświadczenia potwierdzające skontaktowanie się z nimi przez stronę postępowania oraz brak drabin na ich stanach magazynowych.

Mając na względzie powyższe dowody organ nadzoru uznał, iż strona postępowania usunęła przyczyny zagrożeń stwarzanych przez drabiny, co stanowi przesłankę do umorzenia niniejszego postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Jednocześnie, z uwagi na fakt, że Prezes UOKiK uznał, iż drabiny nie spełniają wymagań bezpieczeństwa określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, wprowadzający je na rynek przedsiębiorca Monika Bednarz, prowadząca działalność gospodarczą pod firmą EU-MARKT MONIKA BEDNARZ, naruszył obowiązek określony w art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 33a ust. 2 pkt 2 powyższej ustawy.

Zgodnie z art. 33a ust 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł.

Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na producentów na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów mają charakter fakultatywny. Nakładanie ich - względnie samo zagrożenie nimi - stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez ww. podmioty. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno – wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania oraz przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Ma ona na celu prewencję, tj. zapobieganie tego rodzaju naruszeniom ustawy w przyszłości, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków. Możliwość zastosowania dolegliwości finansowej nie jest uzależniona od wyeliminowania przez producenta zagrożenia stwarzanego przez produkt, od podjęcia współpracy ani od braku wiedzy o tym, że wprowadzony na rynek produkt nie jest bezpieczny.

Biorąc pod uwagę powyższe, przy ustalaniu wysokości kary organ nadzoru uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez stronę postępowania. Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż produkty wprowadzane przez nią na rynek będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Nie ulega wątpliwości, że od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie należy oczekiwać znajomości przepisów prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (*vide* wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98). Za okoliczność obciążającą Prezes UOKiK uznał również fakt, że strona postępowania prowadziła

współpracę z organem nadzoru w celu wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez produkt w sposób niepełny i opieszale. Strona postępowania rozesłała do dystrybutorów produktów zawiadomienia o konieczności wstrzymania sprzedaży drabin dopiero w marcu 2021 r., pomimo tego, że miała wiedzę o tym, że mogą one stwarzać zagrożenia dla użytkowników co najmniej od dnia 21 grudnia 2020 r., kiedy to otrzymała pismo Prezesa UOKiK z 16 grudnia 2021 r., co mogło przyczynić się do braku możliwości wycofania drabin od kontrahentów (strona postępowania dokonała jedynie utylizacji drabin posiadanych przez nią na stanie magazynowym). Strona postępowania nie przekazywała wyczerpujących wyjaśnień dotyczących kwestii związanych z obrotem drabinami i podejmowanych działań ani dowodów tych działań wskazanych przez Prezesa UOKiK (oświadczeń dystrybutorów produktu), który musiał uzyskać je we własnym zakresie.

Za okoliczność łagodzącą Prezes UOKiK uznał fakt, że, że wobec strony postępowania nie było wcześniej prowadzone postępowanie na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, a także fakt, że zagrożenie stwarzane przez drabiny oceniono jako średnie.

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów kryterium pomocniczym przy określeniu wysokości kary pieniężnej stanowi wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów będących jego przedmiotem. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanych sztuk produktu, które nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa i średniej ceny sprzedaży uzyskanej przez stronę postępowania. Przy ustalaniu ceny sprzedaży jednej sztuki produktu Prezes UOKiK oparł się na informacjach przekazanych przez stronę postępowania, z których wynikało, że drabiny sprzedawane były po cenach od 197,63 zł do 285,37 zł za sztukę (pomijając pojedyncze przypadki sprzedaży po droższej cenie), a zatem średnia cena sprzedaży wyniosła 241,50 zł, w związku z czym organ nadzoru uznał, że osiągnięta przez stronę postępowania korzyść majątkowa ze sprzedaży 667 sztuk wyniosła 161 080,50 zł.

Wymierzając karę, Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Należy bowiem zauważyć, że nałożona na stronę postępowania kara pieniężna stanowi 16 % maksymalnego wymiaru kary, wynoszącego - zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie - do 100 000 zł. Prezes UOKiK uznał, że kara określona w sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjno – represyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i

poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Powołując się na prezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” Gajewski 2017, wyd. 1, Legalis), przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane, oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa; oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny.

W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał, iż przesłanka znikomego naruszenia prawa nie znajduje zastosowania. Strona postępowania wprowadziła na rynek 667 sztuk drabin stwarzających zagrożenie dla użytkowników, co jest znaczną liczbą, mając na względzie liczbę potencjalnych odbiorców. Ponadto, drabiny są produktami do wielokrotnego, długotrwałego użytkowania, w związku z czym drabiny zakupione przez konsumentów prawdopodobnie wciąż stwarzają dla nich zagrożenie i będą je stwarzać w przyszłości. Organ nadzoru wziął również pod uwagę fakt, że w toku postępowania nie doszło do wycofania z rynku żadnych egzemplarzy sprzedanych przez stronę postępowania, do czego prawdopodobnie przyczynił się fakt, że strona postępowania zawiadomiła dystrybutorów drabiny o konieczności wstrzymania sprzedaży produktu po upływie znacznego czasu od otrzymania informacji o możliwości niespełnienia przez ten produkt wymagań bezpieczeństwa. Reasumując, dobro chronione jakim jest zdrowie konsumentów, zostało w znaczący sposób naruszone.

Strona postępowania zaprzestała naruszenia prawa i podjęła działania mające na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez drabiny, jednak waga naruszenia prawa nie jest znikoma (art. 189f § 1 pkt 1). Również odstępnie od nałożenia kary na podstawie drugiej z przesłanek wymienionych ww. przepisie nie jest możliwe, ponieważ Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego nałożenia na stronę postępowania prawomocną decyzją administracyjnej kary pieniężnej za to samo zachowanie przez inny uprawniony organ administracji publicznej (art. 189f § 1 pkt 2). Ostatnia z przesłanek odstępnie od kary i

poprzestania na pouczeniu została sformułowana w art. 189f § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego w związku z § 2 tego przepisu, i wiąże się z wydaniem postanowienia. Do czasu wydania zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK nie wydał postanowienia, o którym mowa w art. 189f § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, a zatem na podstawie tej przesłanki nie mogło dojść do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego organ nadzoru uznał za celowe wymierzenie kary pieniężnej, która w okolicznościach niniejszej sprawy spełni swój skutek prewencyjno-represyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania w przyszłości przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 i 7 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 i 1491), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 2) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm.), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 3) W przypadku skorzystania z uprawnienia wskazanego w pkt 2 niniejszego pouczenia i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 sentencji decyzji, zgodnie z art.

233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), strona postępowania zobowiązana jest uiszczyć wpis stały, który wynosi 200 zł. W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 2 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiszczyć wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.
- 4) Zgodnie z § 5 tego rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.
- 5) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm.), stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat

sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

- 6) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 i 1491), w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i
Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Nadzoru Rynku
Jadwiga Gunerka
/podpis elektroniczny/

Zgodnie z art. 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (*ogólne rozporządzenie o ochronie danych*), informujemy, że:

Administrator Danych Osobowych	Administratorem Państwa danych osobowych jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
Dane kontaktowe Inspektora Ochrony Danych UOKiK	Dane kontaktowe Inspektora Ochrony Danych: iod@uokik.gov.pl .
Cele przetwarzania danych osobowych	Dane osobowe są przetwarzane w celu rozstrzygnięcia postępowania administracyjnego oraz w celu wypełnienia obowiązku archiwizacji dokumentów.
Podstawa prawna przetwarzania danych osobowych	Dane osobowe są przetwarzane na podstawie art. 6 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (RODO).
Informacja o odbiorcach danych osobowych	Dane osobowe mogą być przekazywane innym podmiotom zgodnie z prawem Unii Europejskiej lub prawem krajowym, np. do sądu administracyjnego, do sądu ochrony konkurencji i konsumentów.
Okres przechowywania danych osobowych	Okres przechowywania danych osobowych reguluje instrukcja kancelaryjna UOKiK ustalana zgodnie z ustawą z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2018 r., poz. 217 z późn. zm.), według której okres ten wynosi 10 lat od końca roku, w którym zakończono sprawę.
Uprawnienia z art. 15-19 ogólnego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679	Mają Państwo prawo do dostępu, sprostowania swoich danych osobowych, ograniczenia przetwarzania oraz prawo do usunięcia danych osobowych jeśli dane nie są już niezbędne do celów, w których zostały zebrane lub dane osobowe były przetwarzane niezgodnie z prawem lub dane osobowe muszą zostać usunięte w celu wywiązania się z obowiązku prawnego przewidzianego w prawie Unii lub prawie krajowym.
Prawo do wniesienia skargi	Mają Państwo prawo do wniesienia skargi do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa, gdy uznają Państwo, iż przetwarzanie danych osobowych przez administratora narusza przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679.
Informacja o dobrowolności lub obowiązku podania danych osobowych	Podanie danych osobowych jest obowiązkowe i wynika z przepisów.
Źródło pochodzenia danych osobowych	Dane osobowe pochodzą ze źródeł publicznie dostępnych oraz z informacji uzyskanych na podstawie przepisów prawa krajowego bądź unijnego.